

Συμβούλιο της Επικρατείας: 1119/1987, Τμ. Α'

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 44/88 σελ. 1136

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα υπάρχει και όταν η σωματική ή πνευματική βλάβη του ησφαλισμένου οφείλεται στην υπέρμετρη προσπάθεια κατά την εκτέλεση της εργασίας του ή στην απασχόληση υπό εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Διάκριση αρμοδιότητας υγειονομικών και διοικητικών οργάνων για το χαρακτηρισμό του ατυχήματος ως εργατικού.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Θ. ΠΑΠΑΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Δικηγόροι: Νικ. Λαλιώτης, Θ. Ζήγρας.

Σύμφωνα με τα άρθρα 8 § 4 και 34 του Α.Ν. 1846/51, εργατικό ατύχημα, που έχει ως συνέπεια να μην απαιτείται για τη συνταξιοδότηση του ασφαλισμένου η συνδρομή χρονικής προϋποθέσεως, υπάρχει όχι μόνο στην περίπτωση που ο θάνατος ή η ανικανότητα για εργασία του ασφαλισμένου ή η επιδείνωση ασθένειας που προϋπήρχε και προκαλεί τέτοια αντικανότητα, οφείλονται σε βίαιο εξωτερικό γεγονός που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής της, αλλά και στις περιπτώσεις που οι πιο πάνω συνέπειες οφείλονται σε υπέρμετρη προσπάθεια που κατέβαλε ο εργαζόμενος για να ανταποκριθεί σε μη συνηθισμένους όρους εργασίας ή στο ότι αυτός υποχρεώθηκε να εργασθεί για ορισμένο χρόνο κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Ως εργατικό ατύχημα θεωρείται, επίσης, κατά την έννοια των ιδίων διατάξεων, και αυτό που συνέβη κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου στον τόπο της εργασίας του ή κατά την αποχώρησή του από αυτή, αρκεί να υπάρχει στην συγκεκριμένη περίπτωση αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος. Εξ άλλου, κατά τον Κανονισμό Ασφαλιστικής αρμοδιότητας του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/31.1.38-ΦΕΚ 33 Β'), και, ειδικότερα, κατά τα άρθρα 6, 24 επ. και 29 αυτού, οι μεν διοικητικές υπηρεσίες του ιδρύματος είναι αρμόδιες προς διαπίστωση, σε κάθε μία συγκεκριμένη περίπτωση, μετά από έρευνα και εκτίμηση των συνθηκών εργασίας, εάν συνέβη στον ασφαλισμένο βίαιο εξωτερικό συμβάν, οι δε υγειονομικές υπηρεσίες αποφαινόμενες, αιτιολογημένα και δεσμευτικά για τα ασφαλιστικά όργανα, σχετικά με τη φύση, τα αίτια, την έκταση και τη διάρκεια της σωματικής ή πνευματικής παθήσεως του ασφαλισμένου και τη σχέση αυτής προς το ατύχημα, καθώς και, επί θανόντων, για τα αίτια του θανάτου.